

จงเปลี่ยนคำว่า "เหตุผล" ให้เป็น "วิธีแก้ปัญหา" และกลายเป็นนายผู้ประทานการหลุดพ้น

ฉลองเทศกาลโอสีของการทำให้ทุกคนหัดเทียมกับพ่อ โดยการแต่งแต้มสีส่นพวกเขาด้วยสีส่นแห่งการเป็นมิตรร่วมทางของพ่อ

วันนี้ บัพดาตา ผู้เป็นนายแห่งสมบัติที่มีค่าทั้งหมด กำลังมองเห็นลูกๆของท่านทั้งหมดที่เต็มไปด้วยสมบัติที่มีค่าทั้งหมดในทุกหนแห่ง ท่านพอใจที่ได้เห็นลูกๆแต่ละคนที่ได้สะสมสมบัติที่มีค่าไว้มากมายเพียงใด ทุกคนได้รับสมบัติที่มีค่าเดียวกันในเวลาเดียวกัน แต่ถึงกระนั้น บัญชีของการสะสมของลูกแต่ละคนก็แตกต่างกันไป ตามเวลาแล้ว ตอนนี้ บัพดาตาปรารถนาที่จะเห็นลูกๆทุกคนเปี่ยมล้นไปด้วยสมบัติที่มีค่าทั้งหมด เพราะสมบัติที่มีค่าเหล่านี้ไม่ได้เป็นไปสำหรับชาติเกิดนี้เพียงชาติเดียวเท่านั้น แต่สมบัติที่มีค่าที่คงอยู่ตลอดไปนี้จะอยู่กับลูกๆไปอีกหลายๆชาติเกิด ลูกทุกคนรู้เกี่ยวกับสมบัติที่มีค่าของเวลานี้ ทันทีที่ลูกๆพูดถึง สมบัติที่มีค่าทั้งหมดที่บัพดาตาให้ก็ปรากฏอยู่เบื้องหน้าลูกๆ รายการของสมบัติที่มีค่าทั้งหมดได้ปรากฏอยู่เบื้องหน้าของลูกแล้วใช่ไหม? บัพดาตาเคยบอกลูกไว้ก่อนหน้านี้ว่าลูกได้รับสมบัติที่มีค่าเหล่านี้แล้ว แต่ลูกควรใช้วิธีใดในการสะสมสมบัติที่มีค่าเหล่านั้น? มากเท่าที่บุคคลนั้นเป็นเครื่องมือและมีความถ่อมตน เขาหรือเธอก็สามารถสะสมสมบัติที่มีค่าเหล่านั้นไว้ได้มากขนาดนั้น ดังนั้น ตรวจสอบดูว่า ด้วยวิธีการเป็นเครื่องมือและมีความถ่อมตนฉันได้สะสมสมบัติที่มีค่าไว้ในบัญชีของฉันมากมายเพียงใด? ความซาบซึ้งทางจิตวิญญาณของการเป็นดวงวิญญาณที่เต็มเปี่ยมนั้นปรากฏให้เห็นโดยอัตโนมัติในกิจกรรมและบนใบหน้าของดวงวิญญาณที่สะสมสมบัติเหล่านั้นไว้และเต็มเปี่ยมแล้ว ความซาบซึ้งทางจิตวิญญาณและความภาคภูมิใจจะเปล่งประกายบนใบหน้าของพวกเขายู่อเสมอ และเท่าที่มีความภาคภูมิใจทางจิตวิญญาณ พวกเขาจะเป็นจักรพรรดิที่ไร้กังวลถึงขนาดนั้น ความภาคภูมิใจทางจิตวิญญาณนั้นคือความซาบซึ้งทางจิตวิญญาณเป็นสัญญาณบ่งบอกของการเป็นจักรพรรดิที่ไร้กังวล ดังนั้น จงตรวจสอบตนเองว่า: ความศรัทธาและความซาบซึ้งของฉันในการเป็นจักรพรรดิที่ไร้กังวลนั้นปรากฏให้เห็นบนใบหน้าและในกิจกรรมของฉันหรือไม่? ลูกทุกคนได้รับกระจกแล้วใช่ไหม? ดังนั้นจงตรวจสอบใบหน้าของลูกในกระจกแห่งหัวใจของลูก ลูกมีความกังวลใดๆหรือไม่? "อะไรจะเกิดขึ้น? มันจะเกิดขึ้นได้อย่างไร? บางทีสิ่งนี้อาจจะเกิดขึ้น..." ลูกไม่มีความคิดประเภทนี้หลงเหลืออยู่เลยใช่ไหม? จักรพรรดิที่ไร้กังวลจะมีเพียงความคิดว่า: อะไรก็ตามที่เกิดขึ้นนั้นดีมาก และอะไรก็ตามที่กำลังจะเกิดขึ้นนั้นยอดเยี่ยมที่สุด สิ่งนี้เรียกว่าความภาคภูมิใจทางจิตวิญญาณ ความภาคภูมิใจทางจิตวิญญาณหมายถึงการเป็นดวงวิญญาณที่มีความเคารพตนเอง มากเท่าที่ผู้คนแสวงหาทรัพย์สินสมบัติที่เสื่อมสลาย ดังนั้นตามเวลา พวกเขาจะยอมมีความกังวลมากตามนั้นเช่นกัน ลูกมีความกังวลใดๆเกี่ยวกับสมบัติที่มีค่าของพระเจ้าของลูกบ้างหรือไม่? ลูกไร้กังวลใช่ไหม? ผู้ที่เป็นนายของสมบัติที่มีค่าและเป็นลูกของพระเจ้า ล้วนเป็นจักรพรรดิที่ไร้กังวลอยู่เสมอ แม้กระทั่งในความฝัน เพราะพวกเขามีศรัทธาว่า นับประสาอะไรกับในชาติเกิดนี้ แต่สมบัติที่มีค่าของพระเจ้าเหล่านี้จะอยู่กับพวกเขาในชาติเกิดนี้และจะอยู่กับพวกเขาไปอีกหลายๆชาติเกิด ด้วยเหตุนี้ผู้ที่สติปัญญามีศรัทธาเช่นนั้นจึงไร้กังวล

ดังนั้น วันนี้บัพดาตาจึงได้เห็นบัญชีของการสะสมของลูกทุกคนในทุกหนแห่ง ก่อนหน้านี้ลูกเคยได้รับการบอกเช่นกันว่ามีบัญชีโดยเฉพาะสามประเภทที่ลูกสะสมและสามารถสะสมได้ 1. การสะสมสมบัติที่มีค่าตามความพยายามของลูก 2. บัญชีแห่งพร วิธีการสะสมบัญชีแห่งพรของลูกคือ: ขณะที่ลูกไม่ว่างเว้นอยู่กับการทำงานรับใช้และการสร้างสายสัมพันธ์และความสัมพันธ์กับผู้อื่นด้วยความคิด คำพูด และการกระทำของลูก – ทั้งสามอย่าง – จงอยู่อย่างพอใจในตนเองอยู่เสมอและทำให้ผู้อื่นพอใจอยู่เสมอเช่นกัน ความพอใจจะเพิ่มพูนบัญชีแห่งพร 3. บัญชีบุญ วิธีการสะสมบัญชีบุญคือ: ไม่ว่าลูกจะทำงานรับใช้อะไร ไม่ว่าจะด้วยจิตใจ คำพูด การกระทำ และด้วยการมีความสัมพันธ์และการเชื่อมโยงกับผู้อื่น จงรับใช้ด้วยทัศนคติ ธรรมชาติ ความตั้งใจ และความรู้สึกที่ไม่เห็นแก่ตัวและไม่มีขีดจำกัด จงรับใช้ด้วยธรรมชาติ ด้วยความตั้งใจที่ดี และความรู้สึกที่ดีของลูก เมื่อทำเช่นนั้น ลูกจะสะสมในบัญชีบุญของลูกโดยอัตโนมัติ ดังนั้น จงตรวจสอบ ลูกรู้วิธีตรวจสอบหรือไม่? ลูกรู้วิธีหรือไม่? ผู้ที่ไม่รู้ว่าจะต้องทำสิ่งนี้อย่างไร ยกมือขึ้น! ไม่มีใครที่ไม่รู้วิธีที่จะทำสิ่งนี้ ซึ่งหมายความว่าทุกคนรู้วิธีตรวจสอบ แล้วลูกได้ตรวจสอบแล้วหรือยังว่าลูกได้สะสมบัญชีสามบัญชีนี้ไว้ก็เปอร์เซ็นต์ นั่นคือ บัญชีความพยายามของลูกเอง บัญชีพร และบัญชีบุญ ลูกได้ตรวจสอบสิ่งนี้แล้วหรือยัง ลูกที่ตรวจสอบตนเองแล้ว ยกมือขึ้น! ลูกตรวจสอบตนเองแล้วหรือยัง? ผู้ที่อยู่ในแถวแรกไม่ได้ตรวจสอบหรือไม่? ลูกไม่ได้ตรวจสอบหรือไม่? ลูกกำลังพูดว่าอะไร? ลูก

ตรวจสอบแล้วใช่ไหม? บัพาดาได้บอกลูกแล้วและส่งสัญญาณให้ลูกรู้ว่าขณะนี้ เวลาใกล้เข้ามาอย่างรวดเร็ว ด้วยเหตุนี้ ลูกจึงต้องตรวจสอบตนเองครั้งแล้วครั้งเล่า บัพาดาปรารถนาที่จะเห็นลูกทุกคนเป็นลูกที่สูงส่ง เป็นราชาโยคีและเป็นลูกที่สูงส่ง พระเจ้าผู้เป็นพ่อมีความซาบซึ้งทางจิตที่ว่าลูกทุกคนเป็นลูกที่สูงส่ง แต่ละคนเป็นลูกของพระเจ้าและมีอำนาจในการปกครองตนเองและมีอำนาจในการปกครองโลก

ลูกยังคงได้รับสมบัติที่มีค่าจากบัพาดาอย่างต่อเนื่อง วิธีสะสมสมบัติที่มีค่าเหล่านี้ง่ายมาก จะเรียกว่าวิธีหรือกฎเกณฑ์ก็ได้ ลูกก็รู้อย่างนี้ กฎเกณฑ์ใช้สะสมคืออะไร? ลูกรู้ไหม? จุดสามจุด ลูกทุกคนมีกฎเกณฑ์นี้ใช่ไหม? แต่มสามจุดแล้วสมบัติที่มีค่าก็จะสะสมไปเรื่อยๆ ลูกผู้เป็นแม่ทั้งหลายรู้วิธีใช้กฎเกณฑ์ไหม? ลูกผู้เป็นแม่ฉลาดในเรื่องการดูแลกฎเกณฑ์ใช่ไหม? แล้วผู้เป็นแม่ทุกคนเก็บกฎเกณฑ์ของสามจุดนี้ไว้อย่างระมัดระวังหรือไม่? ลูกรู้วิธีใช้หรือไม่? ผู้เป็นแม่พูดสิ! ลูกมีกฎเกณฑ์ไหม? ผู้ที่มีกฎเกณฑ์ ยกมือขึ้น! กฎเกณฑ์ไม่ได้ถูกขโมยไปใช่ไหม? โดยทั่วไปแล้วผู้เป็นแม่รู้วิธีดูแลกฎเกณฑ์ของทุกอย่างในบ้านเป็นอย่างดี ในทำนองเดียวกัน กฎเกณฑ์ก็อยู่กับลูกตลอดเวลาเช่นกันใช่ไหม?

ดังนั้น ในเวลาปัจจุบันนี้ เนื่องจากเวลาใกล้เข้ามาแล้ว บัพาดาจึงต้องการเห็นลูกๆทุกคนเปลี่ยนคำๆ หนึ่งในความคิด คำพูด และการกระทำของลูก ลูกมีความกล้าหาญเช่นนี้ไหม? เพียงแค่คำเดียว! นี่คือการเปลี่ยนแปลงที่บัพาดาต้องการที่จะทำให้เกิดขึ้นกับลูกๆทุกคน นั่นเป็นเพียงแค่คำๆ เดียวที่ทำให้ลูกกลายเป็นผู้เพียรพยายามที่ไม่ระมัดระวัง จากการเป็นผู้ที่เพียรพยายามอย่างเข้มข้นจริงจัง ขณะนี้ ตามเวลาแล้ว ลูกควรเพียรพยายามอย่างไร? เพียรพยายามอย่างเข้มข้นจริงจัง ทุกคนต้องการอยู่ในกลุ่มคนของผู้ที่เพียรพยายามอย่างเข้มข้นจริงจัง แต่มีเพียงคำเดียวที่ทำให้ลูกไม่ระมัดระวัง ลูกรู้ไหมว่าคำๆเดียวนั้นคืออะไร? ลูกพร้อมที่จะเปลี่ยนคำนั้นหรือไม่? ลูกพร้อมไหม? พร้อมไหม? ยกมือขึ้นถ้าลูกพร้อมแล้ว ดูลักษณะของลูกกำลังฉายอยู่บนทีวี ลูกพร้อมหรือยัง? ขอแสดงความยินดีด้วย ลูกจะเปลี่ยนสิ่งนั้นด้วยความพยายามอย่างรวดเร็ว หรือลูกจะพูดว่า "ฉันจะทำสิ่งนั้นในสักวัน ซึ่งจะเกิดขึ้นในสักวัน"? ไม่ใช่เช่นนั้นใช่ไหม? ลูกทุกคนต้องรู้จักคำๆเดียวนี เพราะลูกทุกคนฉลาด ดังนั้น จึงเปลี่ยนคำว่า "เหตุผล" เพียงคำเดียว แล้วนำคำว่า "วิธีแก้ปัญหา" มาไว้ตรงหน้าลูก เมื่อเหตุผล (ข้ออ้างข้อแก้ตัว) มาปรากฏขึ้นตรงหน้าลูก หรือลูกกำลังคิดถึงสิ่งนั้น ลูกก็ไม่สามารถหาวิธีแก้ปัญหาได้ ดังนั้น แม้กระทั่งในความคิดของลูก ไม่ใช่แค่ในคำพูดของลูก บัพาดาจึงต้องการให้ลูกเปลี่ยนคำว่า "เหตุผล" เป็นคำว่า "วิธีแก้ปัญหา" มีเหตุผลมากมายหลายประเภท และเมื่อสิ่งเหล่านี้เข้ามาในความคิด คำพูด และการกระทำของลูก สิ่งเหล่านี้ก็กลายเป็นบ่วงพันธะในความพยายามที่เข้มข้นของลูก ลูกทุกคนได้สัญญากับบัพาดาแล้ว: ลูกได้ให้สัญญาด้วยความรักว่าลูกทุกคนคือมิตรร่วมทางของพ่อในงานของการเปลี่ยนแปลงโลก ลูกคือมิตรร่วมทางของพ่อ พ่อไม่ได้ทำสิ่งนี้เพียงลำพัง แต่ท่านนำลูกๆมากับท่านด้วย ดังนั้น งานของลูกในงานของการเปลี่ยนแปลงโลกคืออะไร? คือการเปลี่ยนเหตุผลและสาเหตุต่างๆให้เป็นวิธีแก้ปัญหาสำหรับทุกดวงวิญญาณ ปัจจุบันนี้ เนื่องจากดวงวิญญาณส่วนใหญ่ไม่มีความสุขและไร้ความสงบ พวกเขาต้องการการหลุดพ้นในเวลานี้ พวกเขาต้องการการหลุดพ้นจากความทุกข์ ความไม่สงบ และบ่วงพันธะทั้งหมด ใครคือผู้ประทานการหลุดพ้น? พร้อมกับพ่อ ลูกทั้งหลายก็เป็นผู้ประทานการหลุดพ้นเช่นกัน แม้กระทั่งทุกวันนี้ ผู้คนยังขออะไรจากรูปเคารพที่ไม่มีชีวิตของลูก? เวลานี้ เมื่อเห็นความทุกข์และความไม่สงบเพิ่มขึ้น ดวงวิญญาณส่วนใหญ่ก็กำลังระลึกถึงลูกดวงวิญญาณผู้ประทานการหลุดพ้น” พวกเขารู้สึกไม่มีความสุขในจิตใจและร้องออกมาว่า “โอ้ ผู้ประทานการหลุดพ้น โปรดประทานการหลุดพ้นแก่พวกเรา! ลูกไม่ได้ยินเสียงเรียกแห่งความทุกข์และความไม่สงบของดวงวิญญาณหรือ? จึงกลายเป็นผู้ประทานการหลุดพ้น แต่ก่อนอื่น จงปลดปล่อยตนเองจากคำว่า “เหตุผล” นี้เสียก่อน แล้วเสียงแห่งการหลุดพ้นจะก้องอยู่ในหูของลูกโดยอัตโนมัติ ก่อนอื่น เมื่อลูกปลดปล่อยตนเองจากคำนี้ภายในตัวลูกเองแล้ว ลูกก็จะสามารถปลดปล่อยผู้อื่นได้ เวลานี้ แต่ละวันจะมีดวงวิญญาณมากมายมาต่อแถวอยู่เบื้องหน้าลูก ร้องเรียกว่า "โอ้ผู้ประทานการหลุดพ้น โปรดประทานการหลุดพ้นแก่พวกเรา" อย่างไรก็ตาม จนกระทั่งเวลานี้ เพราะข้ออ้างมากมายที่ลูกให้เหตุผลมากมาย ประตุสู่การหลุดพ้นจึงถูกปิดลง นี่คือเหตุผลที่บัพาดาพูดถึงคำๆเดียวนี นอกจากนั้นแล้วยังมีคำที่อ่อนแออื่นๆเช่นกัน แต่คำหลักคือเหตุผล และยังมีคำที่อ่อนแออื่นๆอีกหลายคำเช่นกัน: เช่น "Aise" (อย่างนี้), "waise" (อย่างนั้น), "kaise" (อย่างไร?) คำเหล่านี้ก็เชื่อมโยงกับคำๆ นี้เช่นกัน และนี่คือเหตุผลที่ว่าทำไมประตุจึงยังคงปิดอยู่

วันนี้ลูกทุกคนมาฉลองโฮลี ลูกทุกคนวิ่งมาที่นี่ ได้ก้าวขึ้นสู่เครื่องบินแห่งความรัก ลูกมีความรักต่อพ่อ และด้วยเหตุนี้ลูกจึงมาฉลองโฮลีกับพ่อ ขอแสดงความยินดี! ยินดีต้อนรับ บัพาดาขอแสดงความยินดีกับลูก บัพาดาเห็นว่าแม้แต่บางคนที่นั่งรถเข็น (วีลแชร์) ซึ่งสุขภาพไม่ค่อยดีก็มาที่นี่ด้วยความกล้าหาญ บัพาดากำลังเห็นฉากนี้ เมื่อลูกมาเข้าเรียนและเข้า

ร่วมโปรแกรม บางคนมาด้วยรถเข็นพร้อมกับจับผู้นำทางของเขาไว้แน่น แล้วลูกจะเรียกสิ่งนี้ว่าอะไร? ความรักที่มีต่อพระเจ้า บัพดาตากำลังให้พรและความรักมากมายจากหัวใจให้กับลูกๆ ที่กล้าหาญและเปี่ยมด้วยความรักในหัวใจเช่นนั้น ลูกมาที่นี้ด้วยความกล้าหาญและได้รับความช่วยเหลือจากพ่อและครอบครัว ลูกทุกคนมีที่พักที่สะดวกสบายไหม? ยกมือขึ้นหากได้รับที่พักที่สะดวกสบาย ลูกต่างชาติมีที่พักที่ดีหรือไม่? นี่คือเมลา ในเมลาเหล่านั้นมีฝุ่นควันทันมากมายอยู่รอบๆ ตัวลูก ในขณะที่ลูกรับประทานอาหารอยู่ ลูกได้รับบราห์มาโบจนที่ดีหรือไม่? ลูกได้รับสิ่งนั้นหรือไม่? ได้ ลูกกำลังโบกมือ ลูกได้รับผืนแผ่นดินสามฟุตสำหรับนอนหรือไม่? ลูกจะมีการพบปะเช่นนี้อีกครั้งหลังจาก 5,000 ปี ในยุคบรรจบพบกัน มันจะไม่เกิดขึ้นก่อนหน้านี้

ดังนั้น วันนี้ บัพดาดาจึงมีความคิดที่จะดูบัญชีของการสะสมของลูกทุกคน ท่านได้เห็นแล้วและจะเห็นในอนาคตด้วย บัพดาดาได้เตือนลูกเกี่ยวกับสิ่งนี้มาก่อนแล้วเช่นกันว่า บัญชีการสะสมและเวลาสำหรับการสะสมนั้นเป็นไปในยุคบรรจบพบกัน ในเวลานี้เท่านั้น จงสะสมให้มากเท่าที่ลูกต้องการในยุคบรรจบพบกันนี้ บัญชีสำหรับทั้งวงจรสามารถสะสมได้ในเวลานี้ ธนาการสำหรับบัญชีของการสะสมของลูกจะถูกปิดหลังจากนี้ แล้วลูกจะทำอะไรหลังจากนั้น? เหตุนี้เองบัพดาดาจึงมีความรักต่อลูกๆ และท่านก็รู้ว่าด้วยความไม่ระมัดระวัง บางครั้งลูกๆ ก็ลืมและคิดว่า “เดี๋ยวก็เกิดขึ้นเอง ฉันจะจัดการเรื่องนี้เอง ฉันกำลังทำอยู่ ฉันกำลังก้าวต่อไป” ลูกพูดด้วยความยินดีอย่างยิ่งว่า “ท่านมองไม่เห็นหรือว่าเรากำลังทำอยู่ เรา กำลังก้าวต่อไป แล้วเราจะทำอะไรได้อีก?” อย่างไรก็ตาม มีความแตกต่างอย่างมากระหว่างการเดินกับการโยยบิน ลูกกำลังก้าวต่อไป และขอแสดงความยินดีด้วย แต่ตอนนี้เวลาสำหรับการเดินกำลังจะสิ้นสุดลง และขณะนี้ถึงเวลาที่จะโยยบินแล้ว เพราะเมื่อถึงเวลานั้นเท่านั้นที่ลูกจะสามารถไปถึงจุดหมายปลายทางของลูกได้ การเป็นส่วนหนึ่งของประชากรธรรมดาเมื่อลูกเป็นลูกของพระเจ้า! ดูเหมือนจะถูกต้องแล้วหรือที่ลูกของพระเจ้าจะเป็นประชากรธรรมดา?

วันนี้ลูกมาที่นี้เพื่อเฉลิมฉลองโฮลี และดังนั้นจงปล่อยให้อดีตเป็นอดีต ดังนั้นบัพดาดาจึงต้องการให้นับตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป จงปล่อยให้อดีตเป็นอดีต ไม่ว่าด้วยเหตุผลใดก็ตาม หากยังมีความอ่อนแอหลงเหลืออยู่ ก็ขอให้อดีตเป็นอดีตนับจากนี้เป็นต้นไป และจงเก็บภาพลักษณ์ของลูกไว้ในสำนึกของลูก จงเป็นศิลปินของลูกเองและวาดภาพของลูกเอง บัพดาดาควรบอกลูกหรือไม่ว่าท่านเห็นภาพของลูกแต่ละคนเป็นอย่างไรเบื้องหน้าท่าน? ลูกรู้หรือไม่ว่าท่านเห็นภาพใด? เวลานี้ ลูกทุกคนควรถ่ายรูปตัวเอง ลูกรู้วิธีถ่ายรูปตัวเองหรือไม่? ด้วยปากกาของความคิดที่สูงส่ง เวลานี้จงนำภาพของลูกเองมาไว้ตรงหน้าลูก ก่อนอื่น จงฝึกฝนดริล ฝึกฝนจิตใจ ไม่ใช่การฝึกฝนอวัยวะทางกาย แต่เป็นการฝึกฝนจิตใจ ลูกพร้อมที่จะฝึกฝนแล้วหรือยัง? พยักหน้าเห็นด้วยหากลูกพร้อม ดูลี ภาพที่สูงส่งที่สุดคือภาพของบุคคลที่มีมงกุฏ บัลลังก์ และตึ๊ก ดังนั้น จงนำภาพของลูกมาไว้ตรงหน้าลูก จงวางความคิดอื่นๆ ทั้งหมดลง แล้วมองดูว่าลูกทุกคนนั่งอยู่บนบัลลังก์ หัวใจของบัพดาดาอย่างไร ลูกมีบัลลังก์นี้ใช่ไหม? ลูกจะไม่ได้รับบัลลังก์เช่นนี้จากที่อื่นใด ดังนั้น ก่อนอื่นใดจงถ่ายรูปนี้ก่อน: ฉัน ดวงวิญญาณพิเศษ ดวงวิญญาณที่มีความเคารพตนเอง สิ่งสร้างแรกของบัพดาดา ดวงวิญญาณที่สูงส่ง นั่งอยู่บนบัลลังก์หัวใจของบัพดาดา ลูกนั่งบนบัลลังก์หรือไม่? พร้อมกันนั้น จงแตะตึ๊กแห่งสำนึกของการเป็นดวงวิญญาณที่เป็นสิ่งสร้างของพระเจ้า นั่งอยู่ท่ามกลางรากของต้นไม้ เป็นบรรพบุรุษและดวงวิญญาณที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา ลูกได้แตะตึ๊กแห่งสำนึกนี้หรือไม่? พร้อมกันนั้น จงเป็นจักรพรรดิที่ไร้กังวล ฉันได้มอบภาระความกังวลทั้งหมดให้แก่บัพดาดา และกำลังสวมมงกุฎแห่งแสงสองชั้น ดังนั้น ฉันคือผู้ที่มีมงกุฏ ตึ๊ก และบัลลังก์ ฉันคือดวงวิญญาณที่เป็นที่รักของพระเจ้าผู้เป็นพ่อเป็นอย่างยิ่ง

แล้วลูกได้ถ่ายรูปนี้ของลูกไว้หรือไม่? ลูกสามารถสวมมงกุฎแห่งแสงสองชั้นนี้ในขณะที่เดินและเคลื่อนไหวได้ เมื่อใดก็ตามที่ลูกระลึกถึงความเคารพตนเองของลูก จงจำไว้ว่าลูกคือดวงวิญญาณผู้มีมงกุฏ ตึ๊ก และนั่งอยู่บนบัลลังก์หัวใจ จงนำภาพนี้มาไว้ตรงหน้าลูกด้วยความมุ่งมั่น ลูกจำการฝึกฝนที่ลูกเคยทำในตอนเริ่มต้นได้ไหม ซึ่งก็คือการตระหนักรู้ถึงคำเพียงคำเดียวว่า “ฉันคือใคร?” ฉันคือใคร? จงนำคำนี้มาสู่สำนึกของลูกซ้ำแล้วซ้ำเล่าว่า “ฉันคือใคร” และจดจำสัญญาของความเคารพตนเองที่ลูกได้รับจากพระเจ้า ทุกวันนี้ มนุษย์ได้รับสมญาจากมนุษย์ และพวกเขายังคงให้ความสำคัญกับสมญาเหล่านั้นอย่างมาก ในขณะที่ลูกๆ ได้รับสมญามากมายจากพ่อ ลูกได้รับความเคารพอย่างมากมาย จงหมั่นทบทวนรายการของความเคารพตนเองในสติปัญญาของลูกอยู่เสมอ “ฉันคือใคร”? จงนำรายการนั้นมาไว้ตรงหน้าลูก จงรักษาความซาบซึ้งนี้ไว้ แล้วคำว่า “เหตุผล” จะหลอมรวมกัน และลูกจะพบวิธีแก้ปัญหาสำหรับทุกการกระทำ เมื่อลูกกลายเป็นตัวของการแก้ปัญหา ลูกจะสามารถชี้หนทางให้กับทุกดวงวิญญาณไปสู่ดินแดนนิพพาน ดินแดนแห่งการหลุดพ้นได้ และปลดปล่อยพวกเขาให้เป็นอิสระได้อย่างง่ายดาย

จงมีความคิดที่มุ่งมั่น ลูกรู้หรือไม่ว่าจะต้องมีความคิดที่มุ่งมั่นอย่างไร? เมื่อมีความมุ่งมั่นแล้ว ความมุ่งมั่นนั้นคือกุญแจสู่ความสำเร็จ อย่าปล่อยให้ความคิดที่มุ่งมั่นของลูกมีความอ่อนแอเพียงเล็กน้อย เพราะเป็นหน้าที่ของมายาที่จะเอาชนะลูก อย่างไรก็ตาม หน้าที่ของลูกคืออะไร? หน้าที่ของลูกคือกลายเป็นพวงมาลัยรอบคอของพ่อ ไม่ใช่พ่ายแพ้ต่อมายา ดังนั้นลูกทุกคนจึงมีความคิดนี้: ฉันเป็นลูกประจำแห่งชัยชนะที่สวมรอบคอของพ่ออยู่เสมอ ฉันเป็นพวงมาลัยที่สวมรอบคอของบาม่า ฉันเป็นลูกประจำแห่งชัยชนะที่สวมรอบคอของพ่อ

ดังนั้น เมื่อบรรพดาขอให้ลูกยกมือขึ้นเพื่อบอกว่าลูกจะกลายเป็นอะไร ลูกจะตอบอย่างไร? ลูกทุกคนตอบเพียงคำเดียวว่า ลูกจะกลายเป็นลักษมีและนารายณ์ ไม่ใช่รามและสีดา ดังนั้น ผู้ที่จะกลายเป็นลักษมีและนารายณ์ ลูกคือลูกประจำแห่งชัยชนะที่สวมรอบคอของบรรพดา ลูกเป็นดวงวิญญาณที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา ด้วยการหมั่นลูกประจำของลูก ผู้เลื่อมใสศรัทธาจะจบสิ้นปัญหาของพวกเขา ลูกเป็นลูกประจำที่สูงส่งเช่นนั้น แล้ววันนี้ลูกจะให้อะไรแก่บรรพดา? ลูกจะให้ของขวัญบางอย่างสำหรับโศลิตีใหม่? คำนี้ "เหตุผล" และ "โต โต" (และอย่างนี้ และอย่างนั้น...) ด้วยการพูด "โต โต" จะทำให้ลูกเป็นเหมือนนกแก้ว (โตตา) ดังนั้นหลีกเลี่ยงการให้เหตุผล เช่น "อย่างนี้ อย่างนั้น" อย่าให้เหตุผลใดๆ แต่จงหาทางแก้ไข อัจชะ

บรรพดากำลังแสดงความยินดีเป็นหลายล้านเท่ากับลูกแต่ละคนที่กลับมาทักทายและสำหรับการมีความคิดที่สูงส่ง ขอแสดงความยินดี ขอแสดงความยินดี ขอแสดงความยินดี! ลูกมีความซาบซึ้งใจใหม่ ใครบ้างจะโชคดีเป็นล้านเท่าเหมือนกับเรา? จงอยู่ในความซาบซึ้งนี้ต่อไป อัจชะ

ขณะนี้ ในหนึ่งวินาที ลูกบรรพหมินทั้งหลาย ในขณะที่ลูกฝึกฝนราชาโยคะ จงกลายเป็นนายผู้สามารถทำให้จิตใจมีสมาธิจดจ่อได้ จงตั้งสมาธิจดจ่อไปที่สิ่งใดสิ่งหนึ่งนานเท่าที่ลูกต้องการ ในลักษณะที่ลูกต้องการ จงทำให้จิตใจจดจ่อได้ยวนี้ อย่าปล่อยให้จิตใจของลูกเร่รอนไปในที่ต่างๆและสร้างความเดือดร้อน "บาม่าของฉัน บาม่าที่แสนหวาน บาม่าที่น่ารัก" ด้วยความรักนี้และด้วยสีสนี่ของความเป็นมิตรนี้ จงเฉลิมฉลองโศลิตีทางจิตวิญญาณ (บาม่าฝึกปฏิบัตินี้) อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สูงส่ง ที่พิเศษ ศักดิ์สิทธิ์ และสูงสุดในทุกหนแห่ง ถึงผู้ที่สัมผัสกับตนเองอยู่เสมอว่าเป็นดวงวิญญาณที่เป็นนายผู้ทรงอำนาจที่เต็มไปด้วยทุกพลังเช่นเดียวกับพ่อ ถึงลูกๆที่เป็นผู้ประทานการหลุดพ้นและหลุดพ้นจากความอ่อนแอทั้งหมดด้วยตนเอง และผู้ที่ช่วยให้ดวงวิญญาณอื่นๆได้รับการหลุดพ้น ถึงผู้ที่ยังคงนั่งอยู่บนที่นั่งของความเคารพตนเองอยู่เสมอ ถึงผู้ที่อยู่อย่างเป็นตัวของประสบการณ์แห่งพรของการเป็นอมตะ ถึงลูกๆ เช่นนั้นในทุกหนแห่ง ไม่ว่าจะนั่งอยู่เบื้องหน้าบาม่า หรือนั่งอยู่ไกลแสนไกลและหลอมรวมอยู่ในความรัก ถึงลูกๆเช่นนั้น รักและระลึกถึง ถึงลูกๆ เช่นนั้นผู้ซึ่งให้ข่าวของความจริงแจ้งและความกระตือรือร้นสำหรับความเพียรพยายามของพวกเขา รักและระลึกถึงมากมายจากหัวใจของบรรพดา และรักและระลึกถึงมากมายหลายล้านเท่าจากหัวใจ นมัสเตถึงลูกๆราชาโยคีทุกคนผู้ซึ่งมีสิทธิ์ทั้งหมดในอาณาจักร

พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณบุญ และด้วยการคำจูนของผู้ทรงอำนาจ จงเติมเต็มดวงวิญญาณทั้งหลายด้วยสมบัติที่มีค่าทั้งหมด

ราชานเหล่านั้น (ผู้ซึ่งเกิดหลังยุคทองแดง ผู้มีความปรารถนา) มีอำนาจเต็มเปี่ยมในการให้ทานและทำบุญด้วยพลังที่เติมเปี่ยมของอำนาจของพวกเขา พวกเขาสามารถทำให้ใครก็ตามได้รับในสิ่งที่พวกเขาต้องการในทำนองเดียวกัน ลูกซึ่งเป็นดวงวิญญาณผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่และดวงวิญญาณบุญทั้งหลาย ได้รับอำนาจพิเศษโดยตรงจากพ่อที่จะกลายเป็นผู้เอาชนะวัตถุธาตุและเอาชนะมายา บนพื้นฐานของความคิดที่บริสุทธิ์ของลูก ลูกสามารถทำให้ดวงวิญญาณใดก็ตามสามารถสร้างความสัมพันธ์กับพ่อได้ และเติมเต็มพวกเขาด้วยสมบัติที่มีค่าทั้งหมดได้อย่างสมบูรณ์ เพียงแค่ใช้อำนาจนี้อย่างถูกต้อง

คติพจน์: เมื่อลูกเฉลิมฉลองความเพียรพร้อมและความสมบูรณ์พร้อม เวลา วัตถุธาตุ และมายาจะกล่าวคำอำลาลูก

*** โอม ชานตี ***

สัญญาณที่ละเอียดอ่อน: เวลานี้ให้มีความใส่ใจอย่างลึกซึ้งที่จะกลับมาสมบูรณ์พร้อมและอยู่เหนือบ่วงกรรม

ในช่วงเวลาที่จิตใจและสติปัญญาของลูกกำลังยุ่งอยู่กับการทำกรรมต่างๆ จงให้คำแนะนำแก่พวกเขาในการใส่ชุด

ฟูลสต็อป ทุกความคิดที่จะกระทำความผิดทั้งหมดต้องหยุดลงด้วยเช่นกัน ฝึกฝนเช่นนี้แม้เพียงหนึ่งวินาที และจงทำเช่นนี้ต่อไปเรื่อยๆ เป็นระยะๆ เพราะลูกจะได้รับใบประกาศนียบัตรสุดท้ายสำหรับการใส่จุดฟูลสต็อปในหนึ่งวินาที ภายในหนึ่งวินาที ให้หลอมรวมส่วนขยายใดๆเข้ากับสาระของมัน และกลายเป็นตัวของสาระนั้น การฝึกฝนนี้จะทำให้ลูกอยู่เหนือบ่วงกรรม (คาร์มาที่ท)